

КАЖИ ПОКАЖИ

ДЕЦЕМБАР 2012. БРОЈ 1

Новине издаје Школски центар за
васпитање и образовање слушно
оштећених лица Суботица

ЛИЧНА КАРТА НАШЕ ШКОЛЕ

A JELBESZÉD KIS ISKOLÁJA

КЛУБ РОДИТЕЉА

НОВОГОДИШЊА ИЗЛОЖБА

ИНТЕРВЈУ: АЛЕН ФЕХЕР

ФИЛМ, МУЗИКА, КЊИГЕ РАЗНОДА, РЕБУСИ, ОСМОСМЕРКА

Генерални покровитељ:
Покрајински секретаријат за образовање, управу и националне заједнице, Нови Сад

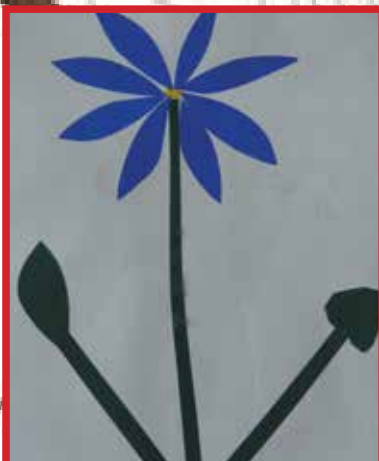
ЦВЕЋЕ, ЕЛВИРА ЦВИЈАН

ЧАРЛИ ЧАПЛИН, ЗЛАТА МИШКОЛЦИ

ЦРНО-БЕЛИ СВЕТ, КЛАУДИЈА МЕРЊАК

ЦВЕТ, АНДРЕА АВРАМОВИЋ

ЛЕПТИР, САРА БУЉЕВИЋ

ДЕДА МРАЗ, ЕМИЛИЈА ШИМОНКОВИЋ

ЈЕЖИЋИ, I РАЗРЕД

ДЕДА МРАЗ, ФЕРЕНЦ ЦВИЈАН

КУЋИЦА ПОРЕД ЈЕЗЕРА, БОЈАНА БЕДИЋ

КУЋИЦА, МАРИЈА ШАРЧЕВИЋ

Оснивач и издавач:

Школски центар за
васпитање и образовање
слушно оштећених лица,
Суботица
www.skcentar.edu.rs

Директор:

Милорад Мрвић

**Главни и одговорни
уредник:**

Јелена Бебек

**Помоћници главног и
одговорног уредника:**

Сандра Милованов
Кочић Вираг
Себастиан Нађ

**Редакција на српском
језику:**

Љубица Жигић, Алекс
Карпонаи, Атила Такач,
Јошка Хека, Адријана Ковач,
Емилија Шимонковић,
Анастасија Каваи, Јована
Угарковић, Бренда Коломпар,
Виолета Свирчев, Ференц
Цвијан

**Редакција на мађарском
језику:**

Szűsz Mária, László, Gellér
Aleksandra, Sipos Norbert

Сарадници:

Дијана Мусин
(лектор за српски језик),
Иван Ковач
(лектор за мађарски језик)

Генерални покровитељ:

Покрајински секретаријат
за образовање, управу и
националне заједнице
Нови Сад

**Дизајн и припрема за
штампу:**

Refresh
www.refresh.rs

Штампа:

Neopress
www.neopress.rs

Новинарска секција

Наши мали новинари су најзаслужнији за израду ових новина. Они су истраживали, писали и фотографисали. Успут су се добро забављали и уживали у дружењу. Научили су много и заинтересовали се за новинарски „занат“. У изради новина учествовали су: Љубица Жигић, Алекс Карпонаи, Атила Такач, Јожеф Хека, Адријана Ковач, Емилија Шимонковић, Анастасија Каваи, Јована Угарковић, Бренда Коломпар и Виолета Свирчев.

Странице на мађарском језику су уређивали: Szűsz Mária, László, Gellér Aleksandra, Sipos Norbert.

Захваљујем се свим ученицима на сарадњи и надам се да ћемо имати још прилика да се окупљамо и учествујемо у оваквим пројектима који нам много значе.

-Ја волим да цртам и драго ми је што сам имала први пут прилику да нацртам стрип - рекла је Љубица.

-Новинарство је јако занимљиво - рекла је Јована.

-Ја волим да фотографишем - открио нам је Јошка.

Јелена Бебек

Уводна реч

Драги читаоци,

Веома сам срећна што управо читате први број школских новина. Иако Школски центар за васпитање и образовање има традицију дужу од 65 година, до сада није постојао школски лист. Новинарска секција је настала као низ радионица које ће ученике упознати са основама новинарства и омогућити им да створе свој часопис. Искрено, мислим да је циљ постигнут, а пред вама је крајњи производ тих радионица. Надам се да ћете уживати.

Јелена Бебек

ЛИЧНА КАРТА НАШЕ ШКОЛЕ

Школски центар за васпитање и образовање слушно оштећених лица је основан 1947. године, под називом Завод за глуву децу, у Инђији. 1947. године је пресељен у Суботицу. 1962. године Школски центар је пресељен у зграду у којој се и данас налази.

Школа се бави предшколским, основношколским и средњошколским васпитањем и образовањем слушно оштећених лица, као и њиховом рехабилитацијом. У средњој школи се ученици професионално оспособљавају на смеровима: шивач текстила, фризер, маникири педикер, пекар, столар, месар, молер, графичар, металостругар, бравар и машинбравар. Настава се одвија на мађарском и српском језику.

У школи постоје различите секције, као што су: драмска, шаховска, стонотениска, новинарска секција.

„Мислим да је наша школа добра, јер нас учи да постанемо прави људи“, рекла је Виолета.

Школски центар за васпитање и образовање слушно оштећених лица

Адреса: Зрињског и Франкопана 2, 24 000 Суботица

Број телефона: 024/556-119

Директор школског центра:

Милорад Мрвић

e-mail: skcentar@tippnet.rs

Интернет страница: www.skcentar.edu.rs

Јована Угарковић,
ученица I разреда средње школе

Интервју са директором школе

-Колико дуго сте директор школе?

„Директор школе сам већ 25 година.“

-Зашто сте се одлучили за рад са децом оштећеног слуха?

„Када сам први пут дошао у школу заволео сам децу и решио да ту и останем. Сматрао сам да као директор школе могу више

да помогнем деци оштећеног слуха.“

-Шта за Вас значи рад у нашој школи?

„Велика је срећа и ретки имају привилегију да раде овде и да помажу деци у стању потребе.“

-Колико Вам значе успеси школе и њених ученика?

„Много ми значе успеси наших ученика и школе, јер су то успеси свих нас.“

-Који савет најчешће дајете својим ученицима?

„Увек саветујем ученике да буду добри људи, јер је то гаранција успеха.“

-Шта бисте поручили нашим читаоцима?

„Читаоцима бих поручио да буду вредни и да верују у успех.“

Интервју су урадили ученици Ференц Цвијан,
ученик II разреда средње школе и Јозеф Хека,
ученик VIII разреда основне школе.

Анкета

Ученици II разреда средње школе су спровели анкету на улицама Суботице. Анкета је садржала два питања са понуђеним одговорима. Прво питање је гласило: Да ли знате да у нашем граду постоји школа за слушно оштећена лица? Уколико је одговор био потврдан, следило је друго питање: Да ли знате где се школа налази? Од 100 испитаника на прво питање је потврдно договорило 75, а негативно 25. На друго питање са „Да“ је одговорило 72 од 75 испитаника. Ученици су се трудили да узорак буде разноврстан. Испитивани су грађани свих узраста и оба пола.

Зора Пејин,
ученица II разреда
основне школе

НАШ ДОМ

Дом и дневни боравак се налазе на другом спрату и у поткровљу школе. У дому има 60 ученика свих узраста. Ученици у дому имају: учионице, дневну собу, играоницу, трпезарију и спаваће собе. Собе су трокреветне и четворокреветне. У дому има 23 собе. Посебна пажња се посвећује хигијени, тако да су собе увек чисте. За родитеље деце млађег узраста постоји могућност боравка у апартманима у периоду адаптације детета на нову средину. У дому ради седам васпитача који свакодневно брину о домаћим задацима, учењу и васпитавању ученика, али и помажу ученицима да реше разне проблеме.

Након учења, ученици на располагању имају дневне собе у којима се забављају, друже, разговарају, гледају телевизију, слушају музику... Ученици често играју стони тенис или играју компјутерске игре. Када је лепо време, фудбал, кошарка и одбојка су најпопуларнији.

У склопу дома постоји и амбуланта, где медицинске сестре брину о здрављу деце. Једном недељно дом посећује и лекар. Честе су и посете патронажних сестара које држе предавања о различитим темама, у зависности од интересовања ученика. Васпитачи „ослушкују“ жеље ученика и у складу са њима организују активности као што су одлазак у биоскоп или различите радионице.

Шта су рекли ученици:

-У дому је супер. Понекад је строго и зато не волим да правим проблеме.

Зорица

-У дому највише волим друштво. Волим да идем у град. Виолета

-Ја највише волим да играм стони тенис са Јованом. Волим да играм компјутер.

У дому ми се свиђа, јер имам пуно пријатеља. Анастасија

-Волим да учим, пишем и цртам.

Највише волим да се дружим. Емилија

**Адријана Ковач,
ученица VIII разреда основне школе**

И РУКЕ ГОВОРЕ

У четвртак 20. септембра, у Суботицу је испред Градске куће стигао караван Савеза глувих и наглувих особа. Основно гесло каравана је било „И руке говоре“. Караван је обишао више од 20 градова у Србији са циљем да што више људи информише о знаковном језику. Окупљенима су се обратили др Атила Ченгери, покрајински секретар за здравство, Мирослав Јовановић, председник Савеза глувих Србије, Радоје Кујовић, секретар Савеза глувих Србије, као и Милорад Мрвић, директор наше школе. На овој манифестацији су учествовали и ученици Школског центра за васпитање и образовање слушно оштећених лица. Најмлађи ученици су плесали уз две дечје песме, а старији ученици су знаковним језиком „отпевали“ песму Жељка Јоксимовића „Није љубав ствар“. Наступи су били испраћени громогласним аплаузом.

Бренда Коломпар,
ученица VII разреда основне школе

WAVE ОРГАНИЗАЦИЈА

У четвртак 25. октобра 2012. године, у школски центар за васпитање и образовање слушно оштећених лица стигли су представници Wave организације. Координатор тима Робика Сабо, дошао је са Тимеом Сенци и Ојданом Вахтлер. Гости су обишли просторије Школског

центра. Наши најмлађи ученици су их са нестрпљењем очекивали. Вулетић Живко, ученик IV разреда основне школе, гестовима је рецитовао песмицу гостима, који су први пут видели говор рукама. Након посете најмлађој групи, посетили су средњошколце који су се представили гостима, говорили о себи, животу у дому и својим васпитачима. По завршетку обиласка радних соба, гости су обишли спаваоне и учионице Школског центра. Након обиласка, сва деца са васпитачима су се скупила у „зеленој соби“ где су се гости званично представили и уручили поклоне које су донели. Задовољни, срећни и пуни дивних утисака, чекамо и надамо се даљој сарадњи са Wave организацијом.

Мирјана Ковачећ, васпитач

ПОЧЕЛЕ СУ НОВЕ
РАДИОНИЦЕ „ЗЛАТНА
КАПИЈА“

Радионица „Златна капија“, заједно са играоницом, постоји већ шест година у оквиру Мађарског културног центра „Непкер“. Радионице води Тамара Брезовски - васпитачица и педагог фолклора. Радионице посећују деца из редовних школа, а од прошле године и ученици наше школе. Заступљене су различите активности: рад са сламом, цртање на стаклу, печење медањака, рад са перлама... Ученици се на радионицама забављају, уче нове технике и друже се са својим вршњацима из других школа.

Анастасија Каваи,
ученица I разреда средње школе

БЕОГРАД - ПОСЕТА ЗООЛОШКОМ ВРТУ

29. септембра смо били у Београду, у посети зоолошком врту. Повод нашег путовања је био Недеља глувих и наглувих особа. Путовање је организовала фирма „Audiovox“ из Београда под називом „Чути и разумети“. Учествовале су школе за глува и наглува лица и из целе Србије. Из наше школе ишло је десеторо ученика у пратњи наставника. У зоо-врту су нас дочекале познате личности: Иван Ивановић, Владо Георгиев, инспектор Блажа, Маја Симанић и Маја Огњеновић. Они су се фотографисали и дружили са нама. Затим смо обилазили и разгледали животиње. Одмарали смо се и играли на Калемегдану. Био је то незабораван дан.

Такач Атила, ученик VII разреда основне школе

Позориште

14. новембра смо ишли у позориште. Представа се звала „Алиса“. Гостовало је позориште из Носе. Представа је одиграна на мађарском језику. То је савремена прича прилагођена слушно оштећеној деци. Глумци су све преводили на гестовни језик, а глума је пропраћена филмом у позадини сцене. Мени се све свидело, и екипа глумаца и представа. Представа је необична и неизвесна. Прилагођена је животу у савременом друштву и проблемима данашњице. Били су смешни, па смо их наградили громогласним аплаузом.

Виолета Свирчев, ученица II разреда средње школе

НОВОГОДИШЊА ИЗЛОЖБА

Припремили смо се за традиционалну новогодишњу изложбу „Различити, а исти“. Изложба се организује сваке године у сарадњи са ОИСШ „Жарко Зрењанин“ и Геронтолошким центром из Суботице. Сви ученици, од најмлађих до најстаријих, заједнички су уложили напоре да направе што више предмета које би показали. Избор је био разноврстан. Направили смо честитке, венчиће, украсе за јелку, кутије за поклоне... Изложба је отворена 17. децембра 2012. године у 11 часова у вестибилу Градске куће и том приликом је организована приредба.

Жожеф Хека, ученик VIII разреда основне школе

Интерактивно предавање

У дому је 20. новембра одржано предавање о контрацепцији, очувању здравља и полно преносивим болестима. Предавање су држали лекари-гинеколози из организације Став +. Сазнали смо како сачувати репродуктивно здравље. Упознали смо са болестима, њиховим симптомима и о томе када се треба обратити лекару. На крају предавања, поделили су нам флајере, блокове, оловке и презервативе.

Марко Миклуц и Кристијан Гертнер, ученици I разреда средње школе

ОДЛАЗАК У БИОСКОП

Поводом Дечје недеље, у петак 5. октобра ишли смо у биоскоп. Ишли су ученици од првог до шестог разреда. Гледали смо цртани филм Вини Пу. Филм о овом познатом меди и његовој дружини је био врло занимљив. Током целог филма смо се смејали и уживали. „Мени се филм јако свидео. Волео бих поново да идем у биоскоп.“, рекао је Лука. „Ја волим цртане филм и било ми је лепо“, рекао је Бојан.

Љубица Жигић,
ученица VI разреда основне школе

ИГРЕ БЕЗ ГРАНИЦА

Игре без граница су се одржале у петак 5. октобра у дворишту наше школе. Учествовали су сви ученици школе, од најмлађих до најстаријих. Повод за одржавање Игара

без граница била је Дечја недеља, која се обележавала прве недеље октобра. Ученици су се такмичили у играма: једење јабуке везаних руку, ношење јајета у

кашици, трчање са пуном чашом воде у руци, трчање са пуном сламчицом воде у устима, убацивање лоптица у корпу и бацање патике у даљ. Ученици су били подељени у четири екипе: љубичаста, наранџаста, плава и зелена. У највише игара победила је љубичаста екипа у којој су били: Криштоф, Даниел, Давид и Леон. Иако је било и суза и љутње, на крају су се сви ученици

заједно почастили кексом и бомбонама и уживали у дружењу. „Најзанимљивија игра је била трчање са пуном сламчицом воде у устима“, рекла је Емилија. Адријани се највише свидела игра ношења јајета у кашици. Криштофу, члану победничке екипе, је жао што Игре без граница нису дуже трајале.

Јожеф Хека, ученик
VIII разреда

ПОБЕДНИЦИ

ПОСЕТА МУЗЕЈУ

У оквиру Дечје недеље посетили смо и Градски музеј у Суботици. Разгледали смо поставке: „Уметност католичких цркава“, „Доба сецесије“ и „Лобање говоре“. мени су се највише свиделе уметничке слике и стари предмети из доба сецесије.

Виолета Свирчев,
ученица II разреда средње школе

КРОС

Поводом Дечје недеље, 4. октобра одржан је и крос у Дудовој шуми. На кросу су учествовали сви ученици школе.

Најмлађи су трчали на краћој стази, подељени на дечаке и девојчице. Старију су трчали заједно на дужој стази. Ученици и наставници су ватрено навијали са стране и подржавали

такмичаре. Мото ове трке је био ВАЖНО ЈЕ УЧЕСТОВАТИ. Сви ученици су успешно завршили трку и сви су

били победници. Након тога, дружили смо се и играли у Дудовој шуми.

Љубица Жигић,
ученица VI разреда основне школе

НАШИ НАЈУСПЕШНИЈИ

ИНТЕРВЈУ СА АЛЕНОМ

-Када си почео да се бавиш рвањем?

„Почео сам да се бавим рвањем са 12 година.“

-Када си освојио прву медаљу и где?

„Прву медаљу сам освојио после годину дана на такмичењу у Фекетићу.“

-Која медаља ти је најдража?

„Био сам најпоноснији

АЛЕН ФЕХЕР

2009. године када сам на републичком такмичењу освојио прво место.“

-У које све државе си путовао на такмичења?

„Путовао сам у Мађарску, Русију, Словачку, Босну и Херцеговину, Француску, Јерменију, Шпанију, Турску, Хрватску...“

-Која земља ти се највише допала?

„Највише ми се допала Јерменија. Тамо смо обилазили прелепе планинске пределе, налазишта соли под земљом, градове...“

-Какви су ти планови за будућност када је спорт у питању? Шта би све волео да постигнеш?

„Желео бих да учествујем на светском првенству и да пропутујем цео свет и упознам много нових пријатеља.“

Ференц Цвијан, ученик II разреда средње школе

СТОНИ ТЕНИС

У Сегедину је од 16. до 18. новембра одржано Отворено првенство Мађарске школа за слушно оштећена лица. Учествовало је 8 школа из Мађарске, док су школа из Коложвара у Румунији и наша школа биле специјални гости. У пратњи наставника

физичког Милорада Кресића и васпитача Ференца Шебека, на такмичење су ишла три ученика: Фехер Арон, Такач Атила и Свирчев Виолета. Такмичили су се појединачно и у паровима. Остварили су одличне резултате. У конкуренцији дечака појединачно прво место је припало нашем ученику VII Фехер Арону. Такач Атила (VII разред) је у истој конкуренцији освојио одлично треће место. Арон и Атила су у пару победили све остале парове који су се такмичили. Виолета Свирчев, наша једина представница на такмичењу, освојила је пето место у конкуренцији девојака. „Волела бих да и следеће године одем на такмичење, јер мислим да се ове године нисам довољно спремала и мислим да могу да постигнем бољи резултат“—рекла је Виолета по повратку.

Наставник физичког васпитања Милорад Кресић рекао је да је изузетно задовољан резултатима ученика на овом такмичењу.

Алекс Карпонаи, ученик VII разреда основне школе

СОСА-COLA КУП

У спортској сали Техничке школе „Иван Сарић“ у Суботици, у суботу 24. новембра, одржан је четврти Соса-Кола куп. Куп је одржан у оквиру пројекта „Моја школа-мој клуб“. Ову спортску манифестацију организовао је Соса-Кола систем у сарадњи са Фудбалским савезом Србије и Специјалном Олимпијадом. Учествовало је 250 ученика из Суботице, Мола, Аде, Кањиже, Малих Пијаца, Бачког Брега,

Чоноплје, Риђице, Сомбора и Бајмока. У име наше школе такмичили су се: Тибор Илић, Атила Такач, Бојан Бедић, Кристијан и Алекс Карпонаи. Учествовале су и чланице женског фудбалског клуба „Спартак“. Циљ купа је била промоција фудбала, тимског духа и дружење ученика. Било је то лепо и забавно дружење. „Волео бих поново да идем на Соса-Кола куп, јер волим да играм фудбал и да се дружим“, рекао је Бојан.

Алекс Карпонаи, ученик VII разреда основне школе

Мала школа знаковног језика

Знаковни језик или гест је природан говор слушно оштећених лица. Обично један покрет руке означава једну реч (појам). Гест није универзалан. Свака држава има свој званични гестовни говор. Групе глувих и наглувих особа (на пример у школи, дому, градњу) имају своје локалне гестове, који се преносе са генерације на генерацију и они углавном личе на природне изразе покретима руку. И поред бројних разлика, особе оштећеног слуха са различитих подручја се одлично споразумевају.

Поред геста, постоје и дактилологија (једноручна азбука) и хирологија (дворучна азбука).

Ми вам представљамо нашу Малу школу знаковног језика како бисмо вам олакшали комуникацију са глувим и наглувим особама.

Емилија Шимонковић, ученица VIII разреда основне школе

ДОБРО

ЈУТРО

ДОБАР

ДАН

ДОБРО

ВЕЧЕ

КАКО СЕ

ЗОВЕШ?

КАКО СИ?

ШТА

РАДИШ?

A JELBESZÉD KIS ISKOLÁJA

A jelbeszéd, vagyis a jelelés a hallássérültek természetes beszéde. Általában egy kézmozdulat egy fogalmat, egy szavat jelent. A jelelés nem általános. Minden államnak saját hivatalos jelbeszéde van. A hallássérültek egyes csoportjainak helyi jelbeszédük van, mely generációról generációra terjed, és általában a kézmozdulatok a természetes kifejezésekre hasonlítanak. A sok különbség mellett a más-más területeken élő hallássérültek igen jól megértik egymást. A jelelés mellett létezik a daktilológia- egykezes ABC és a hirológia-kétkezes ABC is.

Mi bemutatjuk önöknek a mi Kis jelbeszéd iskolánkat, melyel könnyíteni szeretnénk az önök kommunikációját a hallássérült egyénekkal.

Emilija Šimonković

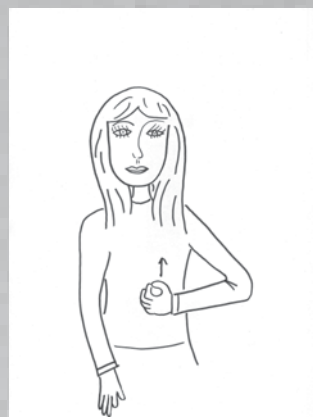
JÓ REGGELT

JÓ NAPOT

JÓ ESTÉT

JÓ ÉJSZAKÁT

MIT CSINALSZ?

HOGY VAGY?

MI SAKKOZUNK!

2012. május 5-én 10 órai kezdettel Csantavéren, a Hunyadi János Általános Iskolában került megrendezésre a Sakkozni akarok! sakkverseny, az általános és középiskolák kerületi sakk versenye a szabadkai Spartak sakk-klub és a csantavéri Hunyadi János általános iskola szervezésében. A játékosok 10-10 perces többfordulós bajnokságban mérköztek meg egymással. Iskolánk először vett részt ilyen fajta megtiszteltetésben, felső tagozatos sakk csapatunk az előkelő XI. helyezést szerezte meg, míg a 4-5. osztályos kategóriában egyéniben XIV. helyezést érték el tanulóink.

A versenyen összesen 18 iskola vett részt. "Az ötödik osztályban kezdtem sakkozni, de legtöbbet apukámmal játszottam otthon az elején. Először úgy gondoltam, nagyon nehéz. Főleg a kezdéseket találtam bonyolultnak. Pedig egy jó kezdés mindent eldönthet. Minél több ilyen bevált lépéssort jegyez meg

az ember, annál nagyobb eséllyel nyeri meg a játszmát. Na, ez nekem elég rosszul ment. Valahogy nem igazán találtam a fonalat. Aztán felkerültem Szabadkára, a középiskolába, ahol éppen osztályfőnököm sakkszakkört tartott. Bejelentkeztem, és egyszer csak beindult, megértettem. Ilyen ez a játék. Meg kell érteni. Apukámnak, testvéremnek szinte minden alkalommal mattot adok már. A nagypapámat is sikerült egyszer legyőznöm. Ez nem kis dolog ám! A suliban minden hétfőn és szerdán órák után tanuljuk a sakkot, sakkmester is szokott jönni a Szabadkai Spartacus clubból, Maravity Milorád a neve és nagyon szeressük, igazi sakkmester, kápráztató hogy milyen a sakktudása. És az ügyesebbek, meg akiknek kedvük van hozzá, még péntekenként is járhatnak különóra.

Az "edzőnk", Nagy Szebasztián tanár azt mondja, aki jól sakkozik, annak sokkal könnyebben megy a matek. Ez igaz. Szeretem a matekot.

Gyakorolni leginkább az öcsémrel, szoktam. Egészen ügyesen játszik. Kicsit nem figyeltem oda, és egyszer meg is vert! Elég sokat sakkozunk, de azt azért nem mondhatnám, hogy egyfolytában a tábla előtt ülünk. Nagyon szeretünk még focizni.

Es azért a tanulással is törődni kell, nehogy a könyv megsértődjön.... de van egy sakkkönyvem is, amiből a kezdéseket és a nagymesterek lépéseit tanulom. Ez a játék elképesztően érdekes.

Es nagyon szórakoztató! Alig várom már jövőre az új tanulókat, mind le fogom győzni őket."

SIPOS NORBERT 1C

MESEMONDÓ KIRÁNDULÁS ROMÁNIÁBA

"Tavaly a magyartanár nő összeszedte az iskola legjobb diákjait és elmentünk Romániába, Sepsiszentgyörgyre mesemondó versenyre. Az út nagyon fárasztó volt, reggel indultunk és éjfélre értünk oda. Útközben sokat nézelődtünk, megcsodáltuk a gyönyörű tájakat. Éjfélkor értünk a szálláshelyünkre Oldszemre. Másnap, reggeli után Benedek Elek író szülőházához látogattunk el. Érdekes volt látni a házat, emléktárgyait, könyveit, rajzeit. Ezt

követően kint a temetőben koszorút helyeztünk el a sírján.

Kirándulásunk második napján egy fenyves erdőben kocsikáztunk, meg sétáltunk. Utunkat sok folyó keresztezte, no meg egy tehéncsorda amely elálta az autó útját. Következő napon pedig jártunk egy iskolában, meghallgattunk egy előadást képzőművészettel kapcsolatban, az én osztálytársam második helyezést ért el verselésben. Délután visszamentünk a szálláshelyünkre és a tanárnővel együtt izgulunk és készültünk a versenyre. Nagyon gyorsan eljött a verseny napja, szépen felöltöztünk magyar népviseletbe és elmeséltük a mesénket. Utána meghallgattuk a többi versenyzőt, nagyon sok szép mesét hallottunk. Verseny végén mindenki kapott egy részvételi dicsérő oklevelet. Utána volt az eredményhirdetés, mi nyertük a legszebb népviseleti díjat meg a csoportunkból ketten díjakat is kaptak verselésre. A verseny befejezésével csomagoltunk és elindultunk haza felé. Az utunk alatt sokat nézelődtünk és aludtunk. Nagyon vártuk már hogy hazaérjünk, hogy elmesélhessük ezt a sok élményt."

SZÜCS MÁRIA, 1b

MEGKEZDŐDTEK AZ „ARANYKAPU” ÚJABB MŰHELYMUNKÁI

Az „ARANYKAPU” a játékházzal együtt már hat éve működik a Népkör keretén belül. A foglalkozásokat Brezovszki Tamara

óvónő vezeti. A műhelymunkában nem csak a környező általános iskola tanulói vesznek részt, hanem iskolánk tanulói is. Foglalkoznak: üvegfestéssel, gyöngyfűzéssel, mézeskalács készítésével... Ezek a foglalkozások nagyszerű lehetőséget nyújtanak tanulóink számára a szórakozásra, tanulásra és barátkozásra.

Kávai Anasztázia, középiskolás tanuló

ÚJÉVI VÁSÁR

Folyamatban vannak az előkészületek a „Különbözőek, de mégis egyformák” elnevezéssel bíró immáron hagyományosnak mondható újévi vásárra. A vásár szervezői iskolánk, „Zarko Zrenjanin” kiegészítő iskola és a Gerontológiai központ. A legfiatalabbtól a legidősebb részvevőig azon fáradoznak, hogy minél szebb ajándéktárgyakat készítsenek erre az alkalomra. Szébbnél szebb üdvözlőlapok, koszorúk, fenyődiszkek, ajándékdobozok készülnek. Az ünnepélyes megnyitó 2012 december 17.-én 11 órakor veszi kezdetét a városháza előcsarnokában. A kiállított tárgyakat meg is lehet vásárolni. Mindenkit szeretettel várunk.

Heka József, 7. osztályos tanuló

SZEGEDEN JÁRTUNK

2012 október első hétvégéjén Szegeden a Klúg Péter iskolában megtartották a hallássérültek iskoláinak hagyományos találkozóját.

A mi iskolánk tanulói is részt vettek ezen a találkozón. Az interjút Rózsa Lászlóval, középiskolás tanulóval készítettünk, aki szintén részt vett ezen az összejövetelen.

Öt kérdeztük:

- Hogyan kezdődött a találkozó?
- A találkozó pénteken, október 5-én kezdődött. Miután Szegedre érkeztünk és elhelyezkedtünk az iskolában, egy kis pihenést követően egész érdekes feladat várt bennünket. Csoportokra lettünk osztva és minden csoport kapott egy borítékot, amelyben egy intézmény neve és címe szerepelt. A feladat az volt, hogy megtaláljuk az adott intézményt. A feladatok sikeresen teljesítettük. Este a planetáriumba látogattunk el, ami fantasztikus élmény volt.
- Milyen programokkal folytatódott a találkozó második napja?
- Másnap Ópusztaszerre látogattunk el, ahol megtekintettük a körképet, ezt követően egy 20. század eleji falusi iskolába látogattunk el, ahol részt vettünk egy iskolai órán. Az iskolai óra az akkori kor oktatását próbálta élénk varázsolni. Az óra imával kezdődött és a testi fenyítést sem vetették meg.
- Mit láttatok még a nap folyamán?
- Lovasbemutatót láttunk, ami szintén nagyon érdekes volt. Később délután visszamentünk a szálláshelyünkre, este pedig a Tájházban vacsoráztunk.
- Hogyan zárult a találkozó?
- Vasárnap délelőtt különböző aktivitásokban vettünk részt az iskolában, majd ezt követően hazaindultunk. Ez a találkozó felejthetetlen élmény volt számunkra. Mindannyiunknak nagyon tetszett és reméljük máskor is sikerül majd részt vennünk ilyen összejövetelen.

GELLÉR ALEKSZANDRA 1b osztály

КЛУБ РОДИТЕЉА

Новина у школи ове године је Клуб родитеља. Кординатори Клуба су Јелена Јањић и Јелена Бебек. Јелена Јањић нам је одговорила на неколико питања о Клубу родитеља.

-Шта је Клуб родитеља?
„Клуб родитеља представља једно неформално окупљање родитеља ради дружења и узајамне подршке.“

-Одакле је потекла идеја о оснивању Клуба?
„Идеја о оснивању Клуба је потекла из потребе самих родитеља за оваквим видом окупљања. Лично мислим да такав начин дружења родитеља може да помогне у решавању њихових проблема везаних за свакодневни живот. Родитељи деце са посебним потребама заиста

имају потребу да са неким разговарају о томе, а такви родитељи се међусобно најбоље разумеју.“

-Којим темама се Клуб бави?

„Теме Клуба родитеља су углавном оне које сами родитељи одаберу и наметну. Тренутно је у току организација терапијског јахања у коју је укључена већина родитеља.“

-Какве су реакције родитеља који су се укључили у рад Клуба?

„Родитељи су на почетку рада Клуба били резервисани. Међутим, како време пролази, родитеља је све више и атмосфера је опуштенија. Родитељи су задовољни што могу да учествују, предлажу, саветују...“

-Који су планови за даљи рад?

„План за даљи рад је да створимо добру атмосферу на састанцима како би се родитељи опустили и сами одређивали теме Клуба на основу својих потреба или проблема.“

Ј.Б.

ХИПОРЕХАБИЛИТАЦИЈА

Шта је хипорехабилитација?

Хипорехабилитација је рехабилитација при којој се коњ користи у терапеутске сврхе. Најзначајније место у овом типу рехабилитације заузимају комуникација и интеракција детета и коња. Гране хипорехабилитације су: хипотерапија, терапијско јахање и спортско-рекреативно јахање.

Коме је хипорехабилитација намењена?

Овај вид рехабилитације намењен је особама са интелектуалним потешкоћама, вишеструком ометеношћу, развојним поремећајима, хиперкинетичким синдромом, аутизмом, телесним инвалидитетом...

Позитивни ефекти хипорехабилитације

Развијање когниције, смањење стереотипија, смањење спазма мишића, ангажовање свих мишића, као и чула, изградња централног мишићног тонуса, усвајање латерализованости, развијање пажње и концентрације, развијање толерантности и рад на самопоштовању, равој говора и језика, развијање бриге о себи и другима, неговање љубави према животињама...

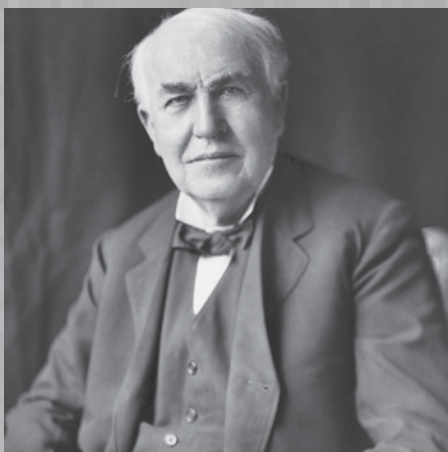
Клуб родитеља наше школе је на састанцима покренуо ову тему као велику потребу наше деце. Покренута је и акција прикупљања новчаних средстава, јер је овај вид терапије дуготрајан и скуп и није доступан свој деци.

Јелена Јањић

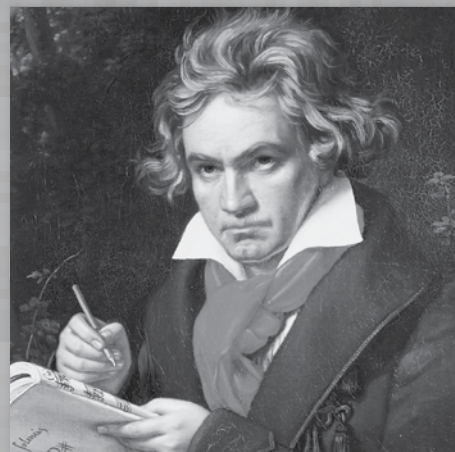
ПОЗНАТЕ ОСОБЕ ОШТЕЋЕНОГ СЛУХА

Хелена Келер је живела од 1880. до 1968. године. Она је била позната америчка књижевница. Од детињства је била слепа и глува. Уз помоћ своје учитељице Ен Саливен је научила са прича знаковним језиком и пише на Брајевом писму. Завршила је средњу школу и историју и књижевност на колеџу. Научила је да говори 4 језика. Њени најпознатији романи су „Прича мог живота“ и „Светлост у мојој тами“.

Томас Алва Едисон је живео од 1847. до 1931. године. Он је био амерички физичар и проналазач. Едисон је био избачен из школе као заостао, па га је подучавала мајка. Са 12 година је готово у потпуности изгубио слух. Томас Алва Едисон је у току живота пријавио 1069 патената од којих су најпознатији електрична сијалица и фонограф.

Лудвиг ван Бетовен је живео од 1770. до 1827. године. Бетовен је био познати немачки композитор. Слух је почео да губи са 26 година. 1818. године, његова глувоћа је постала дефинитивна и он је тада, у свету тишине, почео да ствара своја најбоља дела. Најпознатија Бетовенова дела су: Миса Солемнис, IX симфонија, клавирски комад За Елизу и Месечева соната.

Анастасија Каваи, ученица I разреда средње школе

Да ли сте знали?

- * Ниједан комад папира не може да се савије више од 7 пута.
- * Просечна особа заспи за седам минута.
- * Жене трепћу скоро дупло више пута него мушкарци.
- * Пас је прва припитомљена животиња пре 14 000 година.
- * Леонардо да Винчи је боловао од дислексије.
- * Парадајз није поврће, него воће.
- * Алберт Ајнштајн није проговорио до треће године.
- * Змија не поседује спољашње уво, али је средње и унутрашње добро развијено.
- * Неки гуштери (саламандери) чују помоћу грудног коша и плућа.

NÉHÁNY ÉRDEKESÉG A HANGRÓL

A beszédhang intenzitása mérhető, mint fizikai hangerő, amelyet az 1 cm² területre ható nyomásértékkel lehet jellemezni. A hang intenzitását általában decibelben adják meg. Az egészséges – ép hallású ember által hallot legkisebb intenzitású hangot nevezzük 0 dB – nek, másképpen abszolút hallásküszöbnek. A nagyon nagy intenzitású nagyon erős hangok viszkető, szúró érzést, majd fájdalmat okoznak a fülben. Ezt a határt nevezzük fájdalomküszöbnek. Ennek a dB értéke 130 – 140 dB hangerőnél jelentkezik.

dB szint	Példa
0	Az ember által hallható leghalkabb hang
30	Halk suttogás
50	Hűtőszekrény üzemelése
60	Társalgás, varrógép
70	Nagy forgalom
80	Városi csúcsforgalom
90	Zajos háztartási eszközök
100	Láncfűrész üzemeltetése
120	Rock concert a hangfalak előtt
140	Puska lövés
180	Rakétaindítás

Књиге

Кристијана Ф. „Ми деца са станице Зоо“

Моја омиљена књига је „Ми деца са станице Зоо“. Књига је аутобиографска и написана је 1979. године. Описује живот Кристијане Ф., од њене дванаесте до петнаесте године. Кристијана Ф. се преселила са села у западни Берлин. Живела је у суморном делу града у којем су живели људи са социјалним проблемима. Родитељи су се због очевог насиља развели. Након тога Кристијана је почела да излази у најпознатију берлинску дискотеку где је увучена у свет дроге. Како би могла да купи дрогу, почела је да се бави проституцијом. Ова књига је веома потресна и приказује сурову истину. Веома је значајна за младе људе, јер приказује колико је дрога опасна за људски живот. Препоручујем је свим тинејџерима и њиховим родитељима. Према овој књизи је снимљен филм 1981. године.

Наталија Перкучин,
бивша ученица

Серије

„Одбачена“

Моја омиљена серија је „Одбачена“. То је индијска серија у којој су главни ликови две девојчице - Тапасја и Ића. Тапасја је богата, али је скромна и добра. Ића је из сиромашне породице. Тапасјин тата се осећао кривим за смрт Ићиног тате, па је зато одлучио да се стара о њој као својој ћерки. Тапасја је постала љубоморна јер су Ићу сви волели. Тетка Тапасјине маме није волела Ићу и њену маму, па је окренула Тапасју против њих. Проблеми настају када се појави Вир. Тапасја и Вир су требали да се венчају, али она није хтела и молила је Ићу да се уда за њега. Када је Ића постала срећна са Виrom, Тапу то није могла са поднесе. Главне улоге: Тина Дута, Нандиш Санду, Рашми Десај Санду, Рохит Курана...

Љубица Жигић, ученица VI разреда
основне школе

Филмови

„Ухвати ритам“

Мој омиљени филм, који бих свима препоручила, је филм „Ухвати ритам“. Филм је 2006. године режирала Ен Флечер. У главним улогама су Ченинг Тејтум и Џена Дјуан. Главни лик је Тајлер, који је после журке са два пријатеља провалио у уметничку школу. Казна му је била 200 сати друштвено-корисног рада у тој школи. Он у овој уметничкој школи упознаје балерину

Нору. Када се Норин партнер повредио, она је тражила некога да игра са њом. Тајлер се понудио да јој помогне, али она је прво одбила. Након што јој је показао колико добро плеше, она је прихватила његову помоћ. Волим овај филм, јер и ја волим да играм и научила сам нове покрете из њега. Филм има три наставка: „Ухвати ритам 2“, „Ухвати ритам 3Д“ и „Ухвати ритам: Револуција“.

Бренда Коломпар,
ученица VII разреда
основне школе

КАКО НАЈЧЕШЋЕ ПРОВОДИШ СЛОБОДНО ВРЕМЕ?

1. Слушам музику - 36,67%
2. Дружим се са пријатељима и слушам музику - 20%
3. Гледам телевизију и слушам музику - 20%
4. Бавим се спортом - 6,67%
5. Слушам музику и читам - 6,67%
6. Читам - 5%
7. Играм игре на компјутеру и слушам музику - 5%

Анкету је урадила Анастасија Каваи, ученица I разреда средње школе

ОСМОСМЕРКА

Ш	О	К	Т	О	Р	Б	А	О
Г	Н	Л	А	Д	Е	Р	К	Р
У	О	С	Б	К	К	С	Е	Е
М	В	О	Л	О	В	К	А	Ќ
И	З	У	А	Е	Ј	Њ	Н	Н
Ц	П	Н	С	О	В	И	Е	У
А	И	К	О	Л	Б	Г	Ц	С
К	А	П	Е	Л	Н	А	О	Е
Е	А	Ц	И	Н	О	И	Ч	У

ТАБЛА

ОЛОВКА

КЊИГА

БОЈИЦЕ

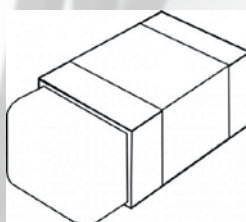
КЛУПА

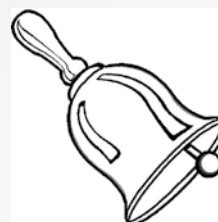
ТОРБА

КРЕДА

ГУМИЦА

ЗВОНО

5

ОЦЕНА

СУНЋЕР

БЛОК

УЧИОНИЦА

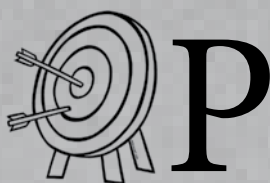
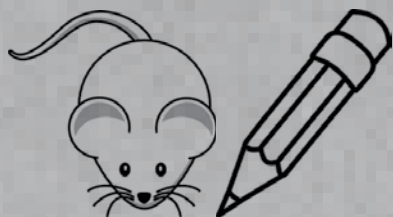
СВЕСКА

ЛЕПАК

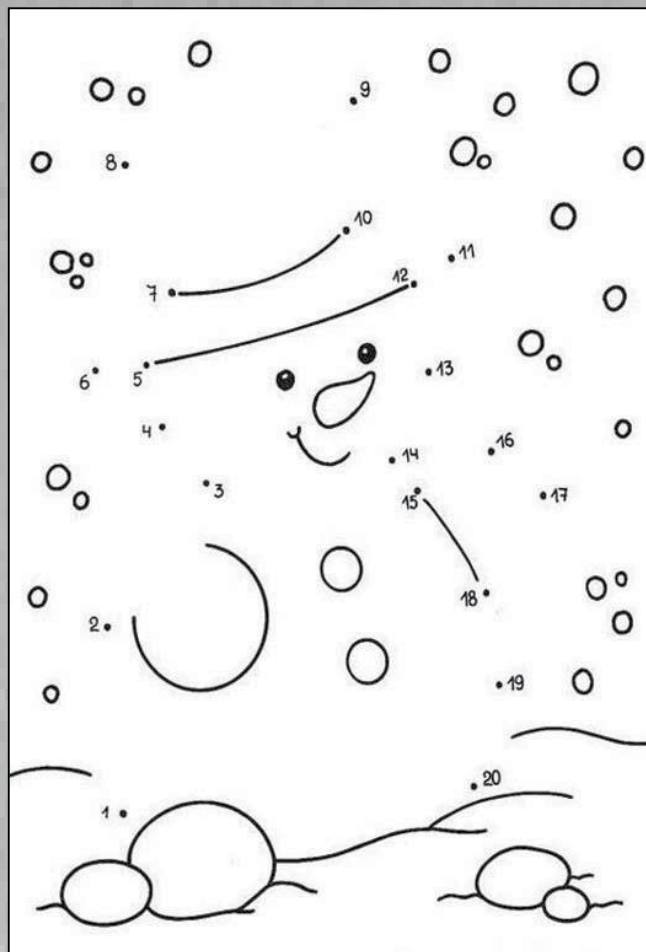
РЕШЕЊЕ: ШКОЛСКЕ NOBИНЕ

РЕБУСИ

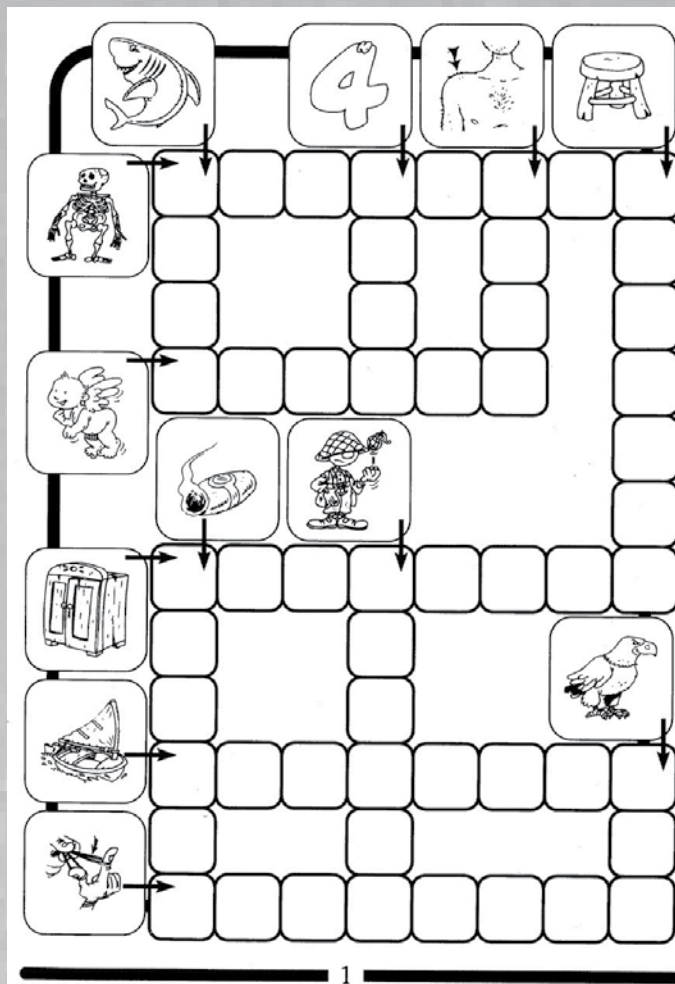
МЕТАР
СТОНОГА
МИШЛОУКА

VILÁGOS INDUL ÉS A MÁSODIK
LÉPÉSBEN MATTOT AD. SOK SIKERT!

СПОЈ БРОЈЕВЕ

KERESZTREJTVÉNY

МИНАРЕТ, ЕМИНА ГРБИЋ

МОРЕ, НЕНАД КАЛАК

ЈЕЛКА, БОЈАН БЕДИЋ

МРТВА ПРИРОДА, ЖАНЕТ ГОМБОШ

НАША ШКОЛА, ШАНДОР СЕКЕР

ПРЕДСТАВА, АДРИЈАНА КОВАЧ

ПРОЛЕЋЕ, СОФИЈА МОРАЧА

ЗИМА, АЛЕН ФЕХЕР

САКСИЈА, БРЕНДА КОЛОМПАР

ЖЕЛЕЗНИЧКА СТАНИЦА, ТИБОР ИЛИЋ

КО СЕ ПОСЛЕДЊИ СМЕЈЕ НАЈСЛАЂЕ СЕ СМЕЈЕ!

ЖИГИЋ ЉУБИЦА, УЧЕНИЦА VI РАЗРЕДА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ